

Betragtninger ved aftenstid.

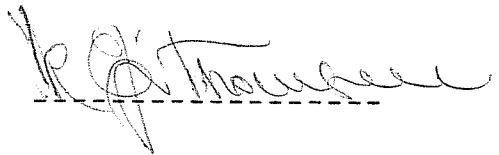
=====

Vi mødtes ved livets aftenstund,
dine milde øjne, og smilende mund
fortalte mig uden stemme og røst,
at måske kunne vi være hinanden til trøst.

Thi eet har vi fælles, den sag er givet
at borte er det meste af livet, -
og som vraggoods driver vi nu omkring
med masse af erfaringer. - til ingen ting.

Vore længsler er efterhånden mætte
forestillingerne matte og trætte
alderdommens tryghed var bare et skin
der er vejret bort, afløst af vor tunge sind.

Saa sidder vi da her med livets sække
og prøver i stilhed, at finde en maske.
Fortiden er borte, men kan vi bygge
lidt om hinanden? er det vel saa lykke.
